

Reisverslag

Februari 2010

15 februari 2010

morgen vertrek. De thalys vertrekt niet en we worden dus met bus naar luchthaven Parijs gevoerd. 't was vandaag een zware dag met een serieuze briefing. Ondertussen was er een zeer spijtig treinongeval met toch een aanzienlijk aantal daden en gewonden.

nu gaan slapen en straks om 5u op . In Haiti is de tijd -6u hier.

4 maart 2010

Eindelijk een beetje internet zodat ik voor de 1ste keer iets kan op deze blog zetten. ik hoop dat het lukt. het is hier een qwerti klavier zodat ik waarschijnlijk veel fouten zal schrijven. hier is het nu 22u18 terwijl jullie 'normaal in jullie bed liggen 6u later.

vanmorgen om 5u opgestaan om jan onze Belgische dokter uit te wuiven. een dokter met een groot hart, veel inzet en een gezonde portie humor. Spijtig dat hij weg is. Het zal zeker een verlies zijn. We konden hem vergezellen tot aan de luchthaven wat ons toeliet om Port-au-Prince nog eens te zien. het heeft deze nacht veel geregend en dat zag je nogmaals op de straat, de mensen leven in soms onafgewerkte tenten of tenten met lakens bedekt en de straten zijn een grote vuilnisbelt. Ik zag een aantal koeien op een grote hoop afval lopen te midden van een drukke straat. de rijstijl is hier verschrikkelijk, met de claxon moet ieder hier uit de weg gaan en met de wagen van het Rode Kruis geven ze je voorrang en mag je tegen de richting rijden, ze mogen hier veel meer als wij met onze mug en ziekenwagen. de straten zijn hier op sommige plaatsen onberijdbaar. de vernieling verschrikkelijk, hoe die mensen hier moeten leven, ik weet het niet. We kwamen langs een vernield gebouw en zagen nog een kinderlijkje tussen het puin liggen, onvoorstelbaar. bij de terug weg vroeg ik de bestuurders om te stoppen om een paar ballen te kopen voor een aantal kindjes in het hospitaal. iedereen vraagt wel iets maar ik had hen dit beloofd.

ik moest nog de avondshift werken en het was een behoorlijk drukke, maar ik ben tevreden. De lokale verpleegkundigen hebben denk ik een leerrijke namiddag gehad. ik heb ook alles kunnen regelen om volgende week een basic live cursus te kunnen opstarten maar ik moet nog aan een deftige oefenpop geraken. de contacten die ik had met de school hier in p o p zijn wel goed maar wisselen, nu zou hun enige oefenpop beschadigd zijn. Als ik thuis ben stuur ik direct een andere op. De verpleegkundigen en de dokters kunnen hier niet deftig aan een reanimatie beginnen, t is echt nodig zoals zovele dingen hier.

Ik ga stoppen met mijn eerste bericht want er staan hier nog andere te wachten en straks om 5 u op voor vroegdienst te verzekeren.

groetjes in België

Geert

5 maart 2010

De 2de keer dat ik probeer, de 1ste keer had ik een bericht gepost en juist bij het verzenden viel het internet uit. hopelijk nu meer geluk. gisteravond terwijl ik bezig was, was er ook een afscheidsfeestje van een paar collega's, na 23u hier met luide muziek en meezingend terwijl het hard regende. hier 20 meter verder zitten mensen in hun halfbakken tent waarschijnlijk zich te ergeren aan deze uitpattingen . in ieder geval ben ik gaan slapen met de hoop dat het niet lang meer zou duren. nu is de mis bezig hiernaast in de sporthal die enkel als kerk gebruikt wordt, de mis begint hier rond 19u en duurt tot 24 u , het is continue gezang en iemand die de mensen toespreekt. iedereen leeft hier mee. de bevolking is hier heel gelovig en alles wat hier gebeurt is in de handen van god, er was een kindje heel slecht en we vertelden de familie dat de toestand kritiek was en dat hij het waarschijnlijk niet zou halen. het antwoord was heel simpel. alleen god weet het en wat hij beslist daar moeten we ons bij neerleggen. het was een vrij koude dag vandaag en we hebben zelfs een onderkoelde dame binnengekregen . dit is een situatie waar de mensen zeker nog niet op voorbereid zijn en die ons zeker nog parten zal spelen. Ik vermoed als het blijft regenen er vrij snel epidemieën zullen uitbreken. ik ben vandaag even buiten geweest deze namiddag en de straten waren een modderpoel. ik vroeg of de straten vroeger ook zo waren , het antwoord was dat er inderdaad gebrekkige infrastructuur was maar het water kon gemakkelijker weg.

het was vrij druk op onze ward, verpleegunit, ik probeerde de verbanden met de lokale staf te doen maar we hebben niet de zelfde mogelijkheden om steriel te werken en de staf moet je steeds een aantal principes van steriliteit uitleggen. we hebben hier verschrikkelijk veel wondinfecties die gelukkig snel reageren op ab. de mensen zitten hier ook naast elkaar met 1 meter tussen ieder bed en 1 of 2 familieleden die er bij liggen te slapen of geon bijzitten. ze moeten ook instaan voor hun eigen eten en de relatives , zo noemen we de familieleden, staan ook in voor de ondersteuning van hun toilet. t is een ander principe als bij ons maar het is hier in normale omstandigheden ook zo.

na mijn shift kwam mr st justin me zeggen dat de directrice van de school de oefenpoppen niet kon of wou geven , hij had er ook een beetje schrik van , had ik de indruk. ik heb dan maar gezegd dat ik er zelf zou naar toegaan en een vervoer regelen samen met hem. het werkte , gedurende het transport kon ik contact nemen met haar en mag ik de poppen uiteindelijk maandag komen halen. het is blijkbaar voor de lokale staf hier toch heel belangrijk dat ze een goed opleiding krijgen, er zijn al meer dan 50 mensen ingeschreven voor de opleiding.

vandaag kreeg ik ook het verhaal van een van onze bestuurders die ik thuis nog zal op blog zetten, hij mr lund foubert , had bijna zijn vrouw verloren in de invallende kerk, die ook fungeert als een plaatselijk schooltje. ik heb een beetje de hoop dat we van bij ons iets kunnen doen voor deze beperkte groep van mensen, het is een kleine gemeenschap die nu moet proberen hun plaats die zo belangrijk is voor hen , terug weer op te bouwen. ik hoop echt dat we iets kunnen doen, ik moet zeker de vader of priester, ik weet niet goed wat hij is nog eens zien.

ik was deze avond moe en ben een beetje op bed gaan liggen. het is nog aan het regenen wat de mogelijkheden om te ontspannen nog moeilijker maakt , maar zou ik hier durven klagen...

ik krijg iedere dag een mailtje van mijn vrouwtje die me goed op de hoogte houdt van het reilen en zeilen thuis zodat ik toch wel een beetje contact hou met het thuisfront.

zo , mijn verslag zit er weer op en hopelijk lukt het nu om te versturen, foto's heb ik nog niet geprobeerd maar ze hebben hier al gezegd dat de snelheid echt te traag is

Slaapwel of goede morgen ginder

6 maart 2010

Het is al een drukke dag geweest. vanmorgen om 8 u begonnen, we kregen direct de melding dat we vrije plaatsen op de andere units moesten innemen en proberen geen nieuwe opname patiënten te hebben. met het weekend voor de boeg is dat minder een probleem denk ik. er zijn een paar ontslagen en de geplande keizersnede kon niet komen omdat er nog een plaats vrij was. de infecties hier zijn echt verschrikkelijk. ik heb dan ook vanmorgen ieder verband nog eens uitgelegd en hun de algemene principes geprobeerd uit te leggen. er was toch beterschap.

deze nacht was het weer een ganse nacht regen en nu is het ook erg koud in vergelijking met 2 dagen geleden. we kregen gisteren allemaal een pull van de organisatie maar enkel de externen en niet de lokale. sommige verpleegkundigen hebben geen huis of bescherming en zijn dan ook al vermoeid bij aankomst want het is niet leuk om in de regen de nacht door te brengen. er zijn er ook die het wel goed hebben hoor, de solidariteit is hier groot onder de mensen, de onderkoelde vrouw van gisteren was gerecupereerd en kon naar huis, haar 19 jarige dochter heeft grote ambitie en wil advocaat worden, toch nog mensen met vooruitzichten hier.

het hospitaal waar ik werk kan niet blijven bestaan en de oplossing is nog niet voorhanden. we moeten ons voorbereiden op een snelle evacuatie als de regen toeneemt of niet meer stopt. om deze reden mogen we niet meer dan een 60 tal patiënten hebben, anders is een snelle evacuatie niet echt mogelijk.

Het is hier nog maar namiddag en ik zal misschien deze avond nog iets kunnen neerpennen.

Groetjes

7 maart 2010

de fotos die ik doorgestuurd heb en waarvan ik er hoop ik nog een beetje kan doorsturen zijn van de kerk m de priester en schooltje waar ik graag met jullie iets zou willen voor doen, het is een kleine gemeenschap waar dit gebouw zeer belangrijk is , het aangezicht van de vader of priester spreekt boekdelen.

vandaag ben ik ook nog door een 10 tal lokale medewerkers aangesproken om bescherming tegen de regen en kou. ik heb het management gevraagd of we ten minste deze mensen die hier bij ons ijn en tussen ons werken kunnen helpen. we leven hier in 2 werelden, wij leven hier in een 10 sterrenhotel denk ik ,invergelijking met hen. de verpleegster van bij ons natascha stond op punt naar huis te gaan en een medewerker vroeg of ik haar kon helpen , ze durfde het niet vragen, ik ken haar situatie, ze moet van hier naar de straat zonder tent en moet voor haar 4,5jaar oud kindje zorgen, en toch is ze proper om naar

het werk te komen. ze kan zich bij een nicht wassen en een beetje kledij krijgen. ze heeft het nog goed zegt ze omdat ze eten kan kopen met geld die ze hier verdient. ik kan haar nu niet helpen, t is echt spijtig.

ik ga proberen een beetje te slapen ik heb morgen vroeg en moet om 6u beginnen.
tot morgen

8 maart 2010

Gisteren na shift was er de vraag om iets te doen en we hebben dan een volleybal terrein gemaakt en daarna ons vervolg van de minivoetbal ws tegen de Haïtianen. Er waren 2 meisjes bij van 15 maar ze waren goed , zeer goed. we hebben 10/9 verloren en ik scoorde de laatste goal (in eigen doel). daarna was er generale meeting en kregen we enige info. er zijn in kamp een paar gevallen van diarree en er is ook een verhoogde staat van veiligheid ingesteld. volgende woensdag is er ook een grote voedselbedeling gepland in het domein van ons kamp waarbij we extra waakzaam moeten zijn. ik heb hier nochtans nog niets van agressie gezien. ik hoop dat het zo blijft.

ik heb ook antwoord gekregen ivm mijn vraag aan het management om toch tenminste onze lokale staf te helpen. het antwoord is negatief want er zou op de markt genoeg te verkrijgen zijn en ze mogen de plaatselijke economie niet boycotten. gisteren avond zag ik ook de Finse verantwoordelijke van het shelter-programma en die had toch wat meer positief nieuws. ze zouden in samenwerking met het Rode Kruis Haïti zorgen voor de plaatsing van 2300 tenten wat toch een beetje goed nieuws is. het gaat om tenten waar een gezin van 5 personen kan in verblijven. dus toch iets van positief nieuws. deze morgen mocht ik de oefenpop gaan halen bij de directrice, het was weer een belevenis op zichzelf de weg ernaar toe was een helse rit , voordien moest ik eerst nog een aanvraag maken in het frans en ter plaatse zag ik een verwoest gebouw die ooit de school was. in de hof lag een ingeduffeld persoon waarvan ik dacht dat het een lijk was maar het was de pop. mevr badette was heel vriendelijk en ik mocht zelfs een foto van haar nemen. via de terugweg kon ik het paleis even zien (ook volledig vernield) en kon ik ook vaststellen dat men volop bezig is de wegen te reinigen en de gebouwen af te breken. ik probeer nog een beetje foto's te importeren maar ga dit eerst toevoegen

11 maart 2010

Een tijdje geleden dat ik iets gezegd heb. de computer is niet steeds vrij en ik werd gisteren ook even naar het basic kamp geroepen voor een mededeling. hier in Haïti gaat het de goede kant op , denk ik . tijdens mijn tocht naar het basic kamp zag ik veel mensen die bezig waren met hun huis verder af te breken, het is wel niet gemakkelijk om daar met uw hamer de stuken eerst fijn te slaan en daarna te verwijderen. ik heb al 1 bulldozer gezien maar hij was niet aan het werken. de straten beginnen er properder uit te zien en veel mensen zijn geëngageerd denk ik , want ze dragen allemaal dezelfde kledij, om met een borstel de straat te vegen. als je langs de markt passeert zie je echter nog de vele stukken fruit kapot op de grond en er lopen varkens en honden tussen die stukken afval, er zijn dus nog werkpunten.

ik hoorde nog goed nieuws , behalve de Finnen in ons kamp , die instaan in ons kamp voor 2300 tenten is er in het basic kamp een Spaanse ploeg die zal instaan voor een 50000 tenten zodat de mensen hopelijk een droge thuis hebben tijdens het regenseizoen. een goede locatie vinden is nog een probleem maar er wordt flink onderhandelt.

in ons kamp wordt nu ook gestart met een grote vaccinatie campagne tegen difterie en tetanos, en een anticonceptieprogramma. er zijn hier abnormaal veel abortussen , de mensen nemen hier bepaalde medicatie in en beginnen dan te aborteren. dit zijn zeer gevaarlijke toestanden voor deze meestal jonge meisjes.

naast mijn dienstrooster heb ik het hier heel druk met les te geven. het is ongelooflijk hoe enthousiast iedereen hier is om de lessen te volgen. nl is het iedere namiddag maar ik moet ook al vrijwel iedere avond inplannen. En iedere sessie duurt 2 a 2u30 afhankelijk van het aantal deelnemers

De appreciatie van de mensen is hier geweldig , de kinderen hangen rond je en iedereen in het kamp kent hier mijn naam al alhoewel ze hem moeilijk kunnen uitspreken. we zijn begonnen aan onze laatste week en we hopen hier nog veel te kunnen doen. het hospitaal zelf heeft ook goede vooruitzichten. er zou een locatie gevonden zijn van iemand die een complex laten bouwen heeft voor zijn zoon waarvan hij dacht dat hij dokter zou worden. hij heeft voor iets anders gekozen en zo staat dit gebouw leeg en kan het misschien door ons gebruikt worden. laat ons duimen, het is zeer belangrijk voor de lokale staf hier dat ze dit verder kunnen uitbouwen.

misschien slaag ik erin om nog een paar fotootjes te tonen

groetjes aan allen en tot morgen

12 maart 2010

Hier is het nog 11 maart maar bij jullie is het nu denk ik 4 u in de morgen, ik heb een uurtje geleden gedaan met werken. vanmorgen om 9u begonnen en dan na werk nog 2 sessies les gegeven. het is heir ongelooflijk hoe goed ze mijn frans vinden, alleen ze verstaan me toch en dat is toch ook al iets, op onze verpleegunit is niet veel speciaals gebeurd , we moeten proberen onze patiënten af te bouwen omdat ze denk ik onze unit tegen eind volgende week gaan sluiten. ik heb vernomen dat dat we toch vervangen worden door een aantal andere Belgen begin volgende week. morgen moet ik niet op unit en moet ik juist lesgeven en iets prepareren voor volgende week. Ik zou moeten aan de Franse versie van het ambulanciers handboek geraken. mocht iemand dit lezen en de juiste link weten naar fod volksgezondheid dan zou ik dit prachtig vinden . we weten in ieder geval wat doen.

ik heb nog een paar drukke dagen voor de boeg en ik hoop dat alles lukt van wat ik nog wil doen, ik wil zeker de priester nog eens interviewen van dat kerkje en hoop in ieder geval dat er iets kan voor gedaan worden. de directrice van de nursing school zie ik maandag ook en ik weet niet of ze wil dat er iets voor haar verwoestte school gedaan kan worden, ik denk in ieder geval dat ze een andere pop kan gebruiken. we zullen zien. er is hier inderdaad een beetje positief nieuws geweest maar het blijft toch een zeer moeilijke situatie hier. het is niet alleen de aardbeving maar er is hier ook echte armoede en regelmatig zijn er ook natuurrampen waardoor ze steeds opnieuw moeten beginnen. gisterenavond ging ik nog naar de wasruimte en ze sloten af en zongen nog een beetje liedjes voor ons , jong en oud , echt mooi. t is allemaal muziek die ze hier zingen in d kerk en t klinkt als feestmuziek. maar ze zijn allemaal een met elkaar en dat houd hen recht . het doet je de slechte dingen even vergeten.

nu ga ik slapen e hoop een goede nacht te hebben. volgende week deze tijd lig ik in België in een bed te slapen denk ik , t zal iets anders zijn dan op een veldbed en in een tent. maar hier zijn de meeste mensen al tevreden dat ze op de grond kunnen liggen met een beetje beschutting, wat zou ik dan te klagen hebben.
groetjes

13 maart 2010

de eerste foto toont de ingang van het stadion of hospitaal waar de mensen staan aan te schuiven om een verzorging te krijgen. daar staan iedere morgen meer dan 200 mensen te wachten, ze worden door de wachters binnengelaten volgens de lijn of volgens de dringendheid die ze er zelf aan geven. het is de enige manier om niet overspoeld te geraken.

de volgende foto is onze keuken die tot heden er toch in slaagt gevarieerde en vrij goede maaltijden te produceren, men werkt hier ook met een lokale staf zodat we regelmatig eens haitiaanse voedign krijgen, very specy!

de volgende foto toont mijn hotelkamer waar ik een afgesloten helft heb en dus toch een beetje privacy heb. de muren zijn er echter zo dun dat je s nachts heel wat gesnurk hoor. maar miisschien doe ik het zelf ook wel he.....

ook een fototje van een lokaal vervoermiddel, en geloof me het is geen paard die deze volgeladen kar voorttrekt....

de anti malaria campagne wordt hier live voorgesteld door het plaatselijke kinderkoor met een paar posters, ze zingen hoe die kleine beestjes voor veel ellende kunnen zorgen, en ze zingen zeer goed hoor!!!

de plaatselijke keuken in de kampen toont ons dat er niet al te veel luxe is, er is echter ook niet te veel om klaar te maken...

wanneer je in dergelijke omstandighede moet leven en het regent een beetje dan denk ik dat zelfs onze giro boys hun neus zullen optrekken als ze op kamp zijn. hier is het wel niet echt een vakantiecamp maar iedere dag opnieuw overleven.... laat ons hopen dat ze er op tijd zijn met de tenten

zoals je ziet zal het nog even duren vooraleer dit allemaal opgeruimd en heropgebouwd is, op sommige plaatsen is alles verwoest en probeert men met mensenhanden alles terug te ruimen en heroptebouwen, men heeft geen financiële middelen om hulpmiddelen te kopen en er is voorlopig ook geen overheidssteun,,,,

een laatste fototje geeft een beetje weer hoe de familie bij de patienten blijft . er is gelukkig geen einde van het bezoekuor ingesteld. men slaapt hier heel goed op de grond en als we soms een patient moeten verzorgen moeten we goed zien waar we ons voeten zetten

dit was het voor nu een beetje , achter mij is de mis bezig met alweer die prachtige zangbeden, ik krijg er echt kippevel van. deze mensen verdienen beter dan wat er hier met hen gebeurt[\[D1\]](#) ,,,

14 maart 2010

hallokes, juist gedaan met ochtendshift. het is hier 14u19 en verschrikkelijk warm. we hebben in de tenten ongeveer 45gr c. zelfs de lokale mensen zeggen dat het warm is. gisteren heb ik geen mogelijkheid gehad om iets te schrijven omdat ik na vroegdienst nog een cpr les moest geven en daarna was de computer steeds bezet. met internet wil iedereen eens op facebook of iets anders doen. normaal was het gisteren de laatste les en heb ik toch 140 personen kunnen bereiken. het enthousiasme is hier vrij groot bij de lokale staf, er kwamen zelfs een 5 tal mensen van buiten het hospitaal. morgen en overmorgen moet ik iets anders geven en ik moet nog de vertalingen in het frans doen. t zal niet gemakkelijk zijn.

op de afdeling zijn we bezig met onze unit af te bouwen en van de lokale vpk moeten er 3 weg. ze kregen een onvoldoende maar ik leef toch met ze mee. vanaf morgen hebben ze geen werk meer en dus meer problemen. je kan hier als verpleegster in verschillende locatie gaan werken maar op vrijwillige basis. er is geen geld om ze te betalen, het is soms een kost en inwoon mogelijkheid. een aantal ziekenhuizen smeken hier om verpleegkundigen maar ervaren verpleegkundigen en liefst Engelstalig omdat dat de voertaal is van de dokters die hier tijdelijk komen werken. er zijn hier een aantal Amerikaanse ngo bezig en die willen enkel behandelen en niet opleiden. daarvoor is geen tijd. bij ons is het een beetje verschillend, wij moeten tijd vrijmaken voor de opleiding van de lokale verpleegkundigen die ook betaald worden. gisteren had ik nog een bal beloofd aan een jongetje en iedere keer hij me zag vroeg hij waar de bal was. in de avond kon ik de bal brengen en een beetje met hem spelen, hij was dolgelukkig. benjamin zou zich hier ook kunnen uitleven om met deze jongens een beetje te voetballen, hij vond ook een kapotte zonnecel voor aan te sluiten op batterij van de radio, hij heeft het toch kunnen repareren en was ook apetrots. t is mijn 4de weekend na elkaar dat ik werk en volgende week heb ik een vrij weekend denk ik, maar dan thuis. ja het aftellen begint hier stilaan. nog 4 keer slapen.

mijn collega's uit België doen het hier ook goed, marie de pediatriesch nurse kan zich uitleven op de pediatrie en daar is heel wat werk, je moet er het eten voor de baby's en de rijst voor de kindjes allemaal zelf maken.

benoit, de psycho verpleegkundige die bij mij samen op de unit werkt bijt zich vast in het creëren van een opleidingsprogramma voor psychosociale opvang.

t is zondag, dus moeten we de lokale voetballers nog eens een lesje leren, maar t is warm. ze zijn dus weer in hun voordeel.

gisteren was het hier ook een echt ziekenhuis voor onze verpleegkundigen. er waren er 4 met hevige diarree en braken. ze kregen allen een iv lijn met vochttoediening en ab. ik was er gelukkig nog niet bij. ik hoop dat ik gevrijwaard blijft.

ik ga nu nog een beetje voorbereiden op de lessen voor morgen en dan ons matchke en misschien kan ik daarna ook eens naar de viering gaan hun misfeest live meemaken. daarna zal ik wel weer moe genoeg zijn om te slapen denk ik tot morgen

15 maart 2010

Vannacht is het weer beginnen regenen en koelde het voor ons een beetje af. nu is het weer broeiend heet. gisteren ben ik niet aan genoeg manschappen geraakt om te voetballen, het was echt te warm. ik heb mijn tijd dan maar nuttig besteed met het een en ander voor te bereiden. na de generale meeting waar ook de Finse delegatie een uitleg gaf over het shelter programma , die toch een 4 tal maanden zal duren. er zullen uiteindelijk genoeg tenten zijn maar het is nog een beetje onduidelijk voor de bevolking hoe deze kunnen gevraagd worden.

nadien ben ik naar de kerk gegaan die zich hiernaast bevindt(in feite de sporthal) er was veel volk en ze hadden juist een gastpredikant uit Amerika. hij had een tolk nodig om zijn Engels te vertalen maar zo kon ik ook een beetje volgen want mijn creools is nog altijd niet zo goed..

hij beëindigde zijn verhaal met de parabel van de barmhartige Samaritaan. het sloeg hier niet zo goed aan. de zangbeden nadien zorgden voor meer eenheid , de Haïtianen kunnen zingen , dat is zeker. het was een hele belevenis om mee te maken.

deze morgen moest ik om 6 u om de oefenpop weer naar de school te doen maar om 3u was er veel volk wakker achter de omheining. ze slapen hier ook niet lang en ik weet niet of ze overdag ook een siësta nemen. Mevr Badette , de directrice was blij van ons terug te zien met de pop en had haar gegevens klaar om contact te houden. ze vroeg om uit te kijken hoe haar studenten die goed waren te laten studeren in het buitenland of meer specifiek in ons land. ik ken deze regels of wetgeving niet en zal het dus moeten navragen. het siert haar dat ze zelfs niets vraagt voor haar school want ze zal ook veel hulp nodig hebben. ze is totaal verwoest. de pop die we konden gebruiken had een aantal functie maar was zeker niet in de beste conditie. een beetje oefenmateriaal zal haar goed doen, we zullen zien.

nadien ben ik nog eens naar de kerk school gegaan en heb ik met de hoofdpriester kunnen praten. de binnen plaats zat vol met kinderen die les kregen in het Engels . er was een Amerikaanse professor (een dame) die er in slaagde om de leerkrachten op te leiden en de school te heropenen met de mogelijkheden die er zijn. het deed me denken aan mijn jeugdijaren waar alle studiejaren bij elkaar zaten. ik zag daar heel enthousiaste leerkrachten en studentjes , het is ongelooflijk wat een enthousiasme deze mensen hier ondanks alles uitstralen:

we konden het vernietigde paleis , de totaal vernietigde kathedraal, de totale vernieling aanschouwen maar ook het herstel dat meer en meer in het straatbeeld te zien is. ik zag 4 bulldozers , mensen die de straten opkuisen , een bouwwerf,.

het herbegint stilaan opnieuw. laat ons hopen dat er geen nieuwe schok meer komt, men is er hier zeker niet gerust in de zaak. tot nu ben ik al tevreden met wat ik kunnen doen heb ,nu nog een beetje les voorbereiden, de les geven en nadien nog een nachtje werken. t zijn hier nog 3 heel drukke dagen vooraleer ik vertrek.

17 maart 2010

Deze nacht was het vrij druk, het was al een beetje zoals bij ons te weinig plaats of te veel patiënten. Er kwamen een aantal urgenties binnen en hier heb je het voordeel dat alle doctors zeer dichtbij zijn .er wordt hier ook verwacht dat je veel zelf kan managen. het was nog aangenaam zo. deze morgen praktisch niets kunnen slapen , veel te warm en een beetje veel lawaai. . dan maar een beetje van alles doen. het afscheid is heir stilletjes aan begonnen.

Er was ook een afscheid van iemand die er van in het begin was, eigenlijk de personeelsbaas van de lokale en ze hadden echt iets mooi in elkaar gestoken met een beetje acrobatie ,wat muziek en er was ook taart en drank. het was aangenaam. de jongetjes hangen rond je omdat ze weten dat we ook weggaan en om toch nog iets te krijgen, ik heb dan maar mijn laatste bal weggegeven. ik kreeg ook een mooie tekening van een jongetje, mooi omdat hij het zelf getekend heeft, ik zal ze missen de Haïtianen. een verpleegster kwam me trots vertellen dat ze vandaag haar officieel diploma had gehad.ze had het bij zich en wou dat ik met haar op de foto stond. ze hebben hier ondanks alles nog een heel goede moraal. morgen nog een laatste dag en dan huiswaarts, moe maar heel tevreden . ik hoop dat ik nadien nog iets kan doen en dat er toch een aantal goede contacten zullen blijven bestaan..

